

Inovativno učenje

nk

2015

Učenje =

- sposobnost za nenehno nezavedno in zavedno razmišljanje;
iskanje znanja na neštete načine, ki omogočajo preživetje, dobro življenje (good-life).

- samospreminjanje na osnovi védenja in vêdenja oz. samoregulacije mišljenja.

Inovativnost =

sposobnost samopreobraževanja obstoječega védenja in vâdenja v boljše, zato verjetno v novo, drugačno kot smo navajeni.

Inovativno učenje =
sposobnost živih, ki z inovativno referenčno mero spreminjajo svet na bolje;
v svojo in hkrati družbeno korist.

- ❑ **Inovativni učitelji** se ukvarjajo z energijo učenja, s principi učenja, z mehanizmi ocenjevanja in miselnimi procesi v možganih.
 - ❑ **Inovativni učenci** čutijo učni prostor in čas za svoje lastno premišljevanje in sodelovanje v lastnem premišljevanju z učečimi se. Za večino učencev je to sprejeto kot več svobode in ne več učenja, čeprav se intenzivnost učenja pri učencih poveča.
 - ❑ **Inovativna šola** izvaja učni proces kot živ učni izziv in išče priložnosti za intenzivnejši ustvarjalni utrip učečih se v neposrednem učnem okolju.
-
- **Inovativna oblika učenja** je samostojna oblika učenja nekaterih ljudi, (ki jih ni strah spreminjanja oz. preoblikovanja in imajo vizijo o tem, kako izboljšati svet ter svoje predznanje) kot pa oblika šolskega formalnega učenja.

Načela/principi inovativnega učenja so naslednji (prirejeno po School Jena Plan, OECD 2013):

1. Vsa pozornost je usmerjena na učenca in vsa njegova pozornost na učenje.
2. Učenje je socialno doživetje, ki prinaša zanimive bogate izkušnje – spomin.
3. Čustva so pomemben določitelj mišljenja za oblikovanje referenčnih meril uspeha.
4. Zavedanje razlik v mišljenju (predznanju), zato predvidevanje različnih/raznoterih učnih priložnosti za znajti in povezovati z vsemi učečimi se.
5. Učna okolja se prilagajajo in krepijo svojo prožnost.
6. Pozitivna povratna informacija v učnem procesu (!ocena to ni).
7. Specializacija v posamezne discipline šele po integriranem pregledu nad disciplinami oz. področji.

Ključ = 1. učenec, 2. socializacija, 3. zavedanje emocij, 4. ugotavljanje razlik v predznanju, 5. učne priložnosti, 6. povratna informacija za izboljšanje učenja in/ali predznanja, 7. preglednost nad disciplinami.

Učimo se

učenec – učitelj – sošolci – drugi viri

tako, da:

- premislimo o znanju /vedenju (poznavanju učne snovi) in kako izboljšamo lastno predznanje ter pozitivno vplivamo na znanje sošolcev,
- (u)vidimo svojo miselno podobo (sliko o snovi, ki jo preučujemo) in jo primerjamo z miselnimi podobami drugih oz. alternativami in
- aktualno/stalno medsebojno povratno informiranje o delovanju raziskane snovi in o koristi navodil, ki jih je učeči se sprejel.

Kompetence učitelja:

- delati z virom aktualnega znanja učenca**
- uporabiti empatijo za/v sodelovanju
- zavedati se predznanja (svojega, ne le otrok) in
- ga uporabiti pri oblikovanju prepričanj
- biti odličen ekspert
- sposoben kakovostnega formativnega spremljanja pouka (učenja in poučevanja)

Načelo spodbudnega učenja =
stalen dialog, večsmerna komunikacija v raznoterih oblikah in
usklajevanje porojenih misli.